

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **F. A.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024, č.j. OAM-206/ZA-ZA11-ZA01-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 18. 4. 2024, č.j. OAM-206/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž bylo rozhodnuto v řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost žalobce podanou dne 12. 2. 2024 tak, že tato žádost byla dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

o azylu“) shledána nepřipustnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné, žalovaný porušil povinnost zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, řízení bylo jednostranné a neobjektivní, zákon byl vyložen chybně a odůvodnění je nedostatečné.
3. Poukazoval na to, že použité informace nejsou aktuální, žalovaný by měl při rozhodování o žádosti o udělení mezinárodní ochrany posoudit aktuální informace o zemi původu a zjistit přesně a úplně skutečný stav věci.
4. Žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nesouhlasil s obsahem žalobních námitek, neboť se jednalo o druhou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kdy žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, která by odůvodňovala opětovné vedení řízení ve věci samé, žalovaný v napadeném rozhodnutí obsah předchozího řízení rekapituloval.
6. Obecné žalobní námitky se zcela míjejí s důvody, pro které žalovaný žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení zastavil, z tohoto důvodu plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, trval na jeho zákonnosti. Posoudil v něm všechny skutečnosti tvrzené žalobcem, a to na podkladě shromážděných podkladů o zemi původu a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu vážící se k problematice opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu.
7. Považoval žalobu za neprojednatelnou, měl za to, že žalobní body nejsou dostatečně konkretizované.
8. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla odmítnuta. Pro případ, že by soud neshledal důvody k odmítnutí, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 12. 2. 2024 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které uvedl, že nyní žádá z důvodu víry, počal vyznávat protestantskou víru, je baptista, obával se reakcí lidí v domovském státě, i jeho rodina je proti tomu, rovněž se obával, že by mu mohl být na letišti kontrolován telefon, kde má informace náboženského a politického charakteru, sdílí tyto informace přes sociální síť.
10. Ve spise se nachází rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2022, č. j. OAM-368/ZA-ZA-P15-2021, jímž bylo rozhodnuto o předchozí žádosti žalobce tak, že mezinárodní ochrana mu nebyla udělena, k důvodům své žádosti tam žalobce uvedl, že se obává představitelů místních orgánů, kteří jej dříve nutili účastnit se sklizně bavlny, a též se obává uvěznění, neboť byl již jednou zadržen poté, co se účastnil shromáždění Svědků Jehovových. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2021, č. j. 13 Az 10/2020 – 35 byla žaloba zamítnuta, a kasační stížnost žalobce byla usnesením

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2022, č. j. 1 Azs 196/2021 – 61, odmítnuta jako nepřijatelná.

11. Součástí správního spisu je dále Informace OAMP z 3. 3. 2023 – X - Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav k březnu 2023, Informace MZV ČR č.j. 131903-6/2024-MZV/LPTP ze dne 10. 1. 2024, X, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Výroční zpráva o svobodě vyznání za rok 2022 Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 15. 5. 2023 a Výroční zpráva 2023 Komise USA pro svobodu vyznání ve světě z dubna 2023.
12. Při seznámení se s podklady žalobce uvedl, že asi před měsícem začal navštěvovat bohoslužby Českobratrské církve evangelické.
13. V napadeném rozhodnutí ze dne 18. 4. 2024 žalovaný vycházel z výpovědi žalobce, z rozhodnutí ze dne 7. 3. 2022 č.j. OAM-368/ZA-ZA11-P15-2021 o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace, stavu dodržování lidských práv a svobody vyznání X. Konstatoval, že proti předchozímu rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla zdejší soudem zamítnuta (rozsudek č.j. 2 Az 14/2022-41) a kasační stížnost byla zamítnuta pro nesplnění podmínek řízení. Zabýval se přípustností opakované žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, po porovnání důvodů současné žádosti s tvrzeními žalobce v předchozím řízení konstatoval, že údajná nová skutečnost (tj. přechod k baptistické církvi) se netýká změny situace v zemi původu, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít obavy v případě návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 či že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Poukázal na zjevnou účelovost podané žádosti, kdy v době jejího podání měl baptistickou víru vyznávat pouhé dva týdny a jeho vztah k této víře se jeví jako latentní, je rovněž s podivem, že žalobce dle svého vyjádření začal navštěvovat bohoslužby Českobratrské církve evangelické, když v ČR působí Bratrská jednota baptistů. Přesto se zabýval svobodou náboženského vyznání v X, kdy na podkladě shromážděných informací shledal, že některé náboženské skupiny jsou sice zakázány, to se však netýká baptistické církve, kdy vláda umožňuje i vydávání a dovoz náboženských materiálů této církve, obavy žalobce ze zabavení telefonu tak považoval za neopodstatněné. Ze zpráv o zemi původu shledal, že problémy s bezpečnostními složkami mohou mít osoby nařčené z islámského extremismu, mezi které žalobce nepatří. Neshledal ani, že by problémům čelili navrátilci či neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu v zahraničí. Konstatoval, že ani v zemi původu nedošlo k žádným podstatným změnám. Důvody pro opakované posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak neshledal.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

15. Ve věci se dne 6. 12. 2024 konalo ústní jednání, žalobce se, ač řádně předvolán (předvolání bylo žalobci doručeno dne 12. 11. 2024), bez omluvy nedostavil. Žalovaný setrval na svém stanovisku.
16. Soud konstatuje, že považuje žalobu za projednatelnou, neboť žaloba určité žalobní body obsahuje, byť jsou formulovány velice stručně a jedná se o hraniční případ. Dle judikatury je však dostačující, pokud žalobce uvede alespoň zárodek žalobního bodu.
17. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
18. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
19. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
20. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65 dospěl k závěru, že: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* V tomto rozsudku dále uvedl, že *„zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57.“* Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, *„kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“* K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019, č.j. 6 Azs 15/2019-27.
21. Soud shledal, že napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, žalovaný podrobně a přehledně shrnul veškerá tvrzení žalobce uvedená ve správním řízení a podklady, ze kterých vycházel při posouzení žádosti, uvedl příslušnou právní úpravu, kterou se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

v dané věci řídil, tedy zejména ust. § 10a odst. 1 písm. e), § 11a odst. 1 a § 25 písm. i) zákona o azylu a relevantní právní otázku, kterou posuzoval, tedy otázku přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu, porovnal důvody předchozí a současné žádosti o mezinárodní ochranu a následně srozumitelně odůvodnil, proč v daném případě dospěl k závěru o nepřípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu žalobce. Odůvodnění žalovaného je konzistentní, logické, řádně podložené skutkovými zjištěními. Z tohoto odůvodnění ani z průběhu řízení není patrné, že by žalovaný postupoval vůči žalobci neobjektivně či jakkoli zaujatě, žalovaný naopak pečlivě zjišťoval všechny podstatné okolnosti daného případu, umožnil žalobci plné uplatnění jeho práv a postupoval plně v souladu se zákonem. Žalobce v žalobě ani konkrétněji nespecifikoval, v čem dle jeho názoru nepřezkoumatelnost rozhodnutí či neobjektivita žalovaného spočívá, tedy se soud již blíže nemůže k této námitce vyjádřit. Tato námitka je tak nedůvodná.

22. Soud neshledal opodstatněnou ani námitku, dle které žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav tím, že nezkoumal dostatečně aktuální informace o zemi původu.
23. Dle judikatury NSS informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře 1. relevantní, 2. důvěryhodné a vyvážené, 3. aktuální a ověřené z různých zdrojů, a 4. transparentní a dohledatelné (rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Soud shledal, že podklady použité žalovaným tyto požadavky splňují. Jedná se o čtyři materiály z různých zdrojů, všechny podklady jsou pak datovány z doby nedávné před vydáním napadeného rozhodnutí, zároveň se tyto materiály týkají otázek pro řízení podstatných. S ohledem na to se tyto podklady a priori nejeví jako neaktuální, neobjektivní či pro věc nerelevantní. V žalobní námitce pak žalobce již blíže nevysvětlil, z jakých konkrétních důvodů jsou dle jeho názoru použité podklady ve věci neaktuální a jaké to má důsledky na posouzení případu žalobce, žalobce nenamítal ani žádnou zásadní změnu v zemi původu. Žalovaný se na podkladě těchto informací v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval situací v zemi původu, a to jednak z hlediska její potenciální změny v porovnání s předchozím rozhodnutím ve věci mezinárodní ochrany a dále z hlediska posouzení relevance nově sdělených tvrzení z hlediska potenciální existence pronásledování dle § 12 či hrozby vážné újmy dle § 14a zákona o azylu. S ohledem na míru obecnosti se již soud k této námitce nemůže blíže vyjádřit. Ani tato námitka tak není důvodná.
24. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. prosince 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.